

Cyklámeny

(Michal Hirko / Michal Hirko)

Nik nespieva navlas rovnako,
Keď je šťastný a keď pevne stíska pery.
Ten, čo zbiera omrvinky, pozná to,
keď priletí, so všeličím sa zverí.
Dnes napríklad ako chutí voda,
ktorá steká sponad mrakov z horského lona.
A keď k tomu jeseň svoje farby dá.

Pripravený na všetko, čo môže byť,
lebo strmé a klúkaté sú cesty.
Občas previs, pod ktorým sa môžeš skryť
a škára, do ktorej len tak-tak sa vmestíš.
A cyklámeny, dielo Božej poézie,
tak voňavé, keď kráčaš pomedzi ne.
A keď k tomu jeseň svoje farby dá.

Búcham na nebeskú bránu,
snáď mi niekto otvorí.
Možno Peter, ten má od nej kľúče,
aspoň sa tak hovorí.
Chcem Len to, že keď mi bude nanič,
keď cestou hore sily ochabnú,
k tomu dážd' a všetko možné,
či sa môžem spoľahnúť,
či sa môžem spoľahnúť.